

ระดับนี้ด้วยสนิมอาการรุ่งเรือง และมีรูปโฉมโฉมพรรณหนุ่มแสงงามดังสาวอันได้ ๑๖ ปีอยู่ชั่วตนแล เขามีตัวอันบริสุทธิ์หามลทินบมิได้เลยสักอัน แลว่าในกายเขานั้น แลจะมีสิ่งอันเหม็นแฉะเป็นกลิ่นอันร้ายในกายเขาน้อยหนึ่ง ก็บ่ห่อนจะรู้มีในกายเขานั้นเลย แลเทพยดาทั้งหลายนั้นเขารู้มิติไล่แลจะใครให้ตัวเขาใหญ่เท่าใดก็ใหญ่เท่านั้น โดยใจ ผีจะใคร่น้อยเท่าใด ๆ ก็น้อยเท่านั้นโดยใจแล แม้ที่ว่าอันหนึ่งแลน้อยเท่าประมาณเท่าปลายเส้นผมก็ดี แลเทพยดาจะอยู่ที่นั่น ๒๐ องค์ก็ได้ ๔๐ องค์ก็ได้ ๖๐ องค์ก็ได้ ๘๐ องค์ก็ได้ ด้วยอำนาจเทพยดานิฤมิตนั้นแล ผุ่งเทพยดากินอาหารทิพย์ ทุกวันดั่งนั้น อาหารนั้นหากแห่งหายไปไหนเทพยดานั้นแล จะมีมฤตยูอาจมดั่งมนุษย์ เราท่านทั้งหลายนี้หาบมิได้ ตราบเท่าสิ้นอายุสมเทพยดานั้นทั้งหลายเท่าใดโสด ชื่อว่า พยาธิดาพารสิ่งใด ๆ ก็ดี แลจะเกิดมีแต่เทพยดาทั้งหลายนั้นหาบมิได้ เขาบ่ห่อนจะรู้ใช้รู้เจ็บ เทียรย่อมอยู่สุขสำราญใจเขาทุกเมื่อแล ย่อมเล่นด้วยลูกแลเมียเขาสนุกทุกเมื่อแล กล่าวถึงชั้นเทพยดาในจาตุมาหาชิกาภูมิแล้วแต่เท่านั้นแล

ดาวดึงษาสวรรค์

แต่ชั้นฟ้าอันชื่อว่าจาตุมาหาราชิกาขึ้นไปไกลได้ ๓๓๖,๐๐๐,๐๐๐ วา จึงจะถึงชั้นฟ้าอันชื่อว่าดาวดึงษานั้น ดาวดึงษานั้นตั้งอยู่เหนือจอมเขาพระสิเนรุราชบรรพต อันปรากฏเป็นเมืองพระอินทร์ผู้เป็นพระญาแก่เทพยดาทั้งหลาย ในยอดเขาพระสิเนรุราชนั้น เป็นเมืองของพระอินทร์โดยกว้างคัลนาไว้ได้ ๘,๐๐๐,๐๐๐ วา มีปราสาทปราสาทแก้วเฉพาะซึ่งจอมเขาพระสิเนรุราชบรรพต และมีที่เหล่านที่หัวสนุกนิหนักหนา โสด แต่ประตูเมืองหลวงฝ่ายตะวันออกเมืองแห่งสมเด็จจัมรินทร์ราช ไปถึงประตูเมืองฝ่ายตะวันตกโดยไกลได้ ๘,๐๐๐,๐๐๐ วาแล แต่ประตูฝ่ายข้างทักษิณทิศ ไปถึงประตูฝ่ายข้างอุดรทิศ เมืองพระอินทร์เจ้านั้นโดยไกลได้ ๘,๐๐๐,๐๐๐ วา มีกำแพงแก้วล้อมรอบ มีประตูรอบนั้นได้พันหนึ่ง และมียอดปราสาทอันมุงเหนือประตูนั้นทุกประตู เทียรย่อมทอง แลระดับนี้ด้วยแก้วทั้ง ๗ ประการ แต่ตีนประตูขึ้นไปถึงยอดปราสาทนั้นสูงได้ ๒๕๐,๐๐๐ วา แลเมื่อหับเผยประตูนั้นได้ยินเสียงสรรพไพเราะถูกเนื้อฟังใจนักหนา ดุจเสียงแห่งดุริยดนตรีทั้งหลายอันไพเราะนัก แลเทพยดาทั้งหลายอยู่ในนครดาวดึงษนั้น ย่อมได้ยินเสียงข้างแก้ว แลราชรถแก้วอันมีอันดังไพเราะถูกเนื้อฟังใจนักหนา ที่ในท่ามกลางนครไตรตรึงษนั้น มีโพชนต์ปราสาทโดยสูงได้ ๒๕,๖๐๐,๐๐๐ วา ปราสาทนั้นงามนักงามหนาเทียรย่อมแก้ว

สัตตพิชรัตนะทั้งหลาย โดยสูงได้ ๒,๕๐๐,๐๐๐ วา เทียรย้อมสัตตพิชรัตนะรุ่งเรือง
งามพันประมาณ ถวายแก่พระอินทร์ผู้เป็นเจ้าโพชยนต์ปราสาทนั้นแล แลเมืองนคร
ไตรตรังษ์เบื่องบุรพทิศมีอุทยานทิพย์อันหนึ่ง ชื่อนันทนวนุทยาน โดยรอบอุทยาน
นั้นได้ ๘๐๐,๐๐๐ วา มีกำแพงแก้วล้อมรอบ มีปราสาทแก้วมุงเหนือประตูกุอันแล
สวนขวัญนั้นสนุกนิพันประมาณ แลมีสมบัติแลสรรพต้นไม้สรรพพฤกไม้อัน
อันประเสริฐแลอุดม แลที่เหล่านแสนสนุกนิ สุขสำราญแก่เทพยดาทั้งหลาย อยู่ใน
ไตรตรังษ์นั้นแล เทบอุทยานฝ่ายจะเข้าสู่เมืองนั้น มีสระใหญ่ ๒ อัน ๆ หนึ่งชื่อนัน
นทาโบกขรณี อันหนึ่งชื่อจุลนันทาโบกขรณี แลว่าสระนั้นมีน้ำนั้นใสงามดั่งแผ่น
แก้วอินทนิล ดูรุ่งเรืองงามดั่งฟ้าแมลงพบพั่งน้ำนั้น มีศิลาแก้วเทบสระนั้น
๒ แผ่น ๆ หนึ่งชื่อนันทาปริฐิปาสาณ แผ่นหนึ่งชื่อนันทาปริฐิปาสาณ แล
ศิลาทั้งสองแผ่นนั้นมีรัศมีอันเรืองนัก เมื่อจับดูใสศิลาอันนั้นอันดั่งว่าถือนั่งเหน
นอกเมืองไตรตรังษ์ฝ่ายทักษิณ แลมีสวนอุทยานใหญ่อันหนึ่งชื่อผารุสกวัน แลไม
อันมีในสวนนั้นอ่อนน้อมค้อมงามนักหนาดั่งสร้างดัดไว้ แลมีกำแพงแก้วล้อมรอบ
แลมีปราสาททำเหนือประตูกุเทียรย้อมแก้วดูงามนักหนา รอบอุทยานนั้นได้ ๕,๖๐๐,๐๐๐
วา เทบอุทยานเข้ามาฝ่ายหนเมือง แลมีสระใหญ่ ๒ อัน ๆ หนึ่งชื่อภัทราโบกขรณี
อันหนึ่งชื่อสุภัทราโบกขรณี แลฝั่งสระนั้นแลอันใสแลมีก้อน (ศิลา) แก้ว ๒ ก้อน ๆ หนึ่ง
ชื่อภัทราปริฐิปาสาณ อันหนึ่งชื่อสุภัทราปริฐิปาสาณ ผิดได้ต้องถือนั่งอันกลิ้งนักหนา
ดั่งถือนั่งสานนั้นใส นอกนครไตรตรังษ์ฝ่ายปัจฉิมทิศแล มีอุทยานใหญ่อันหนึ่ง
สนุกนินักหนา แลพึงใจแก่ฝูงเทพยดาทั้งหลาย แลอุทยานนั้นงามนักหนาเรียกชื่อว่า
จิตรลดาวัน ฝูงไม้แลฝูงเชือกเขาอันเป็นในสวนนั้นดูงามดั่งสร้างประดับนิ แลกำแพง
แก้วล้อมรอบ แลมีปราสาทแก้วมุงประตูกุประตูกุ แลดูเรืองงามทุกแห่งทุกกาย
รอบอุทยานนั้นได้ ๔๐๐,๐๐๐ วา เทบเบื่องฝ่ายเข้าสู่เมืองมีสระ ๒ อัน ๆ หนึ่งชื่อจิตร
โบกขรณี อันหนึ่งชื่อจุลจิตรโบกขรณีแลสระแลอันนั้นนั้นมีแผ่นศิลาแก้วแลอันแลอัน
อันหนึ่งชื่อจิตรปาสาณ อันหนึ่งชื่อจุลจิตรปาสาณ ดูรุ่งเรืองแลเลื่องงามนักหนา ผิดได้
ต้องถือนั่ง อ่อนงามดั่งหนังสือ ฝูงเทพยดาอย่ามไปเล่นในที่นั้น เป็นที่สนุกนิแก่เทพยดา
ทั้งปวง ทั้งฝูงหญิงแลฝูงชายทั้งหลายแล

ฝ่ายอุดรทิศนครไตรตรังษ์มีสวนอุทยานใหญ่อันหนึ่งชื่อมิสสกวัน อันมีไม้
แลเชือกเขาทั้งหลายงามดูสร้างแต่ง แลมีกำแพงแก้วล้อมรอบ แลมีปราสาทแก้วรวม
ประตูกุประตูกุรอบอุทยานนั้นได้ ๔,๐๐๐,๐๐๐ วา เทบอุทยานฝ่ายมาสู่เมืองแล มี

สระใหญ่ ๒ อัน อันหนึ่งชื่อธรรมาโบกขรณี อันหนึ่งชื่อสุธรรมาโบกขรณี แลฝั่งสระ
นั้นแลมีศิลาแก้ว ๒ อัน อันหนึ่งชื่อธรรมาปริฐิปาสาณ อันหนึ่งชื่อสุธรรมาปริฐิปาสาณ
แลคิลาณนั้นมีรัศมีอันรุ่งเรืองงาม แลอ่อนดั่งหนังเหนือกเมืองไตรตรึงษ์ฝ่ายอีสานทิศ
มีสวนใหญ่อันหนึ่งชื่อมหาพน แลสวนนั้นสนุกนันทนา แลมีกำแพงทองคำล้อมรอบ
แลมีปราสาทแก้วรวมประตูปะตูประตูปะตู รอบสวนนั้นได้ ๖๐๐,๐๐๐ วา ในสวนมหาวัน
นั้นมีปราสาททองคำได้พันหนึ่ง เทียรย่อมประดับนิด้วยแก้วสัตตพิรรัตนะ ในหว่าง
มหาวันอุทยานแลนันทวนุทยานนั้น มีสระแก้วอันหนึ่งงามนันทนาเทียรย่อมแก้ว
๗ สิ่งเป็นพื้น^(๑) ได้ ๘๐๐,๐๐๐ วา แลมีแท่นแก้วอันหนึ่งในไพชยนตรณนั้น กว้างได้
๘,๐๐๐ วา โดยรีได้ ๘,๐๐๐ วา ท่านใส่กลดแก้วอันหนึ่งที่กลางแท่นแก้วนั้น กว้างได้
โยชน์หนึ่งแลดูแท่นแก้วนั้นขาว แลดูกลดแก้วนั้นเหลืองดั่งแสงพระอาทิตย์อันส่อง
ลงมาปกพระจันทร์เมื่อเดือนดับ ในหัวไพชยนตรณนั้นแล มีม้าแก้ว ๒,๐๐๐ ตัวเทียมรถ
แลข้างละพันตัว แลมีเครื่องแก้วประดับนิทุก ๆ ตัว แลรถนั้นเทียรย่อมทองคำแล
ประดับนิด้วยแก้วสัตตพิรรัตนะ แลมีสร้อยมุกดาห้อยย้อยลง แลมีดอกไม้ทิพย์แล
กรองเป็นมัลลย์แลมีทั้งแก้วแลทั้งทองห้อยย้อยลงทุกกาย แลมีระไบแก้วแลพรวนทอง
อันมีรัศมีอันรุ่งเรืองดั่งสายอินทรีธนู แลฟ้าแมลบดั่งแสงพระอาทิตย์ แลว่าจะพรรณนา
ถึงความงามนั้นปมิถ้วนได้เลย ผิแลว่าลมร่ำพายพัด จะได้ยินเสียงสรรพดังมี
ก้องดุจดังเสียงพิณพาทย์ฆ้องกลองแตรสังข์อันเทพยดาเป่าแลตีในเมืองฟ้านั้น ผิแล
เมื่อเดือนขึ้น ๘ ค่ำก็ดี เดือนเพ็ญก็ดี เดือนแรมก็ดี อัมพาพสาก็ดี พระญาเทพยดา
ฝูงอันชื่อธรรราชอันเป็นพระญาแก่เทพยดาทั้งหลายในจอมเขายุคนธร ฝ่ายบูรพทิศ
ถึงเขากำแพงจักรวาท แลมีฝูงคนธรรพ์ทั้งหลายเทียรย่อมแต่งเครื่องประดับนิประดา
ตัวด้วยเงินแลทองทั้งหลาย ทั้งเครื่องประดับนิเหนือหัวแลเนื้อตัวทั้งมวล เทียรย่อม
เงินยวงเอนกอนันต์แลมากกว่าร้อยล้านนั้น ทั้งเครื่องแห่เครื่องแห่นพานั้นเทียรย่อมเงิน
แลทอง ทั้งหอก ดาบ แลจามรจามรีเทียรย่อมเงินทองแล เทพยดาลางจำพวกถือค้อน
ถือสากเทียรย่อมเงินทอง เทพยดาลางจำพวกถือธงเทียรย่อมเงินทอง แลออกจากเมือง
ที่จอมเขายุคนธรนั้นด้วยฝูงเทพยดาทั้งหลาย จึงขึ้นเขานั้นไปถึงเขากำแพงจักรวาท
เบื้องบูรพทิศแล ขั้บฝูงเทพยดาทั้งหลายมาโดยอากาศ จึงถึงจอมเขายุคนธรเบื้อง
บูรพทิศ ถัดนั้นพระญาองค์หนึ่งชื่อว่าท้าววิรุพหกราช อันเป็นพระญาแก่ผีเสื้อ
ผีกุมภภัณฑ์ทั้งหลาย ถึงแดนเขากำแพงจักรวาทเบื้องทักษิณทิศเครื่องประดับนิกาย

(๑) ฉบับพระมหาจันทรว่า เป็นพื้นสระในนั้นได้.

ท้าววิรุพหกราชแลบริวารทั้งหลายนั้นย่อมล้วนแก้วมณีรัตนะแล งามนักหนา บัมิรู้
ชี้ร้อยชีพันล้าน ผุ่งเทพยดาถือค้อนแลตระบองเทียรย่อมแก้วมณีรัตนะเป็นบริวาร
ท้าววิรุพหกราชขึ้นขี่ม้าตัวหนึ่ง แลเครื่องประดับม้านั้นเทียรย่อมแก้วมณีรัตนะสอด
จึงขับพลไปถึงกำแพงจักรวาลเบื้องทักษิณทิศ มาโดยอากาศถึงเขาอุทยานธรเบื้อง
ทักษิณทิศ ถัดนั้นพระญาเทพยดาองค์หนึ่งชื่อท้าววิรูปภกราช แลเป็นพระญาแก่ผું
นาคราชทั้งหลายถึงแดนกำแพงจักรวาลเบื้องปัจฉิมทิศ ผุ่งเทพยดาราชอันเป็น
บริวารบัมิรู้ชี้ร้อยล้าน แลมีเครื่องประดับนิตัวเทียรย่อมประพาฬรัตนะ ผุ่งเทพยดา
ถือสากแลค้อน ถือจามรีเทียรย่อมแก้วประพาฬรัตนะ แลท้าววิรูปภกราชจึงขับพล
ไปถึงเขากำแพงจักรวาลเมืองปัจฉิมทิศมาโดยอากาศถึงจอมเขาอุทยานธรเบื้อง
ปัจฉิมทิศพระสุเมรุราชแล

ถัดนั้นพระญาเทพยดาตนหนึ่งชื่อว่าท้าวไพศรพณ์มหาราช เป็นพระญา
แก่ผุ่งยักษ์แลเทพยดาทั้งหลายฝ่ายอุดรทิศถึงกำแพงจักรวาลเบื้องอุดรทิศพระสุเมรุ
ราชแล เครื่องประดับนิตัวพระไพศรพณ์นั้นแลบริวารทั้งหลาย เทียรย่อมทองเนื้อสุก
ผุ่งยักษ์ทั้งหลายนั้นบ้างถือค้อนถือสาก แลจามรีเทียรย่อมทองคำบัมิรู้ชี้ร้อยล้าน
แลยักษ์ผุ่งนั้นมีหน้าอันพิงกลัว แลท้าวไพศรพณ์มหาราชจึงขึ้นขี่ม้าเหลืองตัวหนึ่ง
ดงามดังทอง จึงไปขับพลถึงกำแพงจักรวาลเบื้องอุดรทิศพระสุเมรุราชมาโดยอากาศ
ถึงเขาอุทยานธรฝ่ายอุดรทิศ เขาพระสุเมรุราชนั้นยังมีช้างตัวหนึ่งชื่อว่าไอยราพต
แลว่าช้างตัวนั้นมีไซ้สัตว์ดิรัจฉาน อันว่าในเมืองฟ้าโพนบ่มีสัตว์ดิรัจฉานตัวน้อยก็ดี
ตัวใหญ่ก็ดี หาบมิได้เทียรย่อมเทพยดาลั่นไล่ แลว่ายังมีเทพยดาองค์หนึ่งชื่อไอยราพต
เทวบุตร ผิแลเมื่อพระอินทร์เจ้าแลมีที่เสร็จไปเล่นแห่งใด ๆ ก็ดี แล ๖ จะใคร่ขี่ช้าง
ไปเล่น จึงไอยราพตเทวบุตรก็นิฤมิตตัวเป็นช้างเผือกตัวหนึ่งใหญ่นัก โดยสูงได้
๑,๒๐๐,๐๐๐ วา แลมีหัวได้ ๓๓ หัว หัวน้อย ๆ อยู่ ๒ หัวอยู่ ๒ ข้างนอกหัวทั้งหลายนั้น
แล้ว แลว่าหัวใหญ่ได้ ๒,๐๐๐ วา แลหัวถัดนั้นเข้าไปทั้งสองข้างแลหัวแล ๓,๐๐๐ วา
ถัดนั้นเข้าไปแลหัวแล ๔,๐๐๐ วา ถัดนั้นเข้าไปแลหัวแล ๕,๐๐๐ วา ถัดนั้นเข้าไปกว้าง
แลหัวแล ๖,๐๐๐ วา แร่งเข้าไปถึงก็แร่งใหญ่ถัดกันเข้าไปดังกล่าวนี้นแล ส่วนหัวใหญ่
อันที่อยู่ท่ามกลางทั้งหลายชื่อสุทศน์ เป็นพระที่นั่งแห่งพระอินทร์ โดยกว้างได้
๒๕๐,๐๐๐ วาแล(๑) เหนือหัวช้างนั้นแล มีแท่นแก้วอันหนึ่งกว้างได้ ๕๖,๐๐๐ วา แลมี
ปราสาทกลางแท่นแก้วนั้นมีธง (ทั้งหลายแลธง) แก้วผุ่งนั้นโดยสูงได้ ๘,๐๐๐ วา

(๑) ฉบับพระมหาจันทรว่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ .

๗ สิ่ง และมีพรวนทองคำห้อยย้อยลงทุกแห่งแกว่งไปมา และมี
 เสียงนั้นไพเราะนักหนา ดังเสียงพาทย์พิณในเมืองฟ้า ในปราสาทนั้นเทียรย่อมจัด
 เพดานผ้าทิพย์ และมีแท่นนอนอยู่ในที่นั้นกว้างได้ ๘,๐๐๐ วา และมีราชอาสนา หมอน
 ใหญ่หมอนน้อยหมอนอิง องค์พระอินทร์นั้นสูงได้ ๖,๐๐๐ วา แลประดับนิตด้วยแก้ว
 ถนิมอาภรณ์ทั้งหลายแล ๖ นั้งเหนือแท่นแก้วนั้นหัวข้างได้ ๓๓ หัวได้ พระอินทร์
 ๖ ให้เทพยดาทั้งหลายปี ๒๒ หัวนั้น มีบุญเพียงประดุจพระอินทร์ได้ อันว่าหัวข้าง
 ทั้ง ๓๓ หัว แลหัวแลหัวมิงา ๗ อัน แลเงาแลอันยาวได้ ๔๐๐,๐๐๐ วา แลงานนั้นมี
 สระได้ ๗ สระ สระแลสระนั้นมีบัวได้ ๗ กอ กอบัวแลกอนนั้นมีดอกแล ๗ ดอก
 ดอกแลอันนั้นมีกลีบ ๗ กลีบ กลีบแลอันแลอันนั้นมีนางฟ้ายืนร่ำระบำบัปพะแล ๗ คน
 นางแลคนแลคนนั้นมีสาวใช้ได้ ๗ คน โสดข้าง ๓๓ หัวนั้นได้ ๒๓๑ งา สระนั้นได้
 ๑,๖๑๗ สระ แลกอบัวในสระนั้นได้ ๑๑,๓๑๕ กอ แลดอกบัวนั้นได้ ๗๕,๒๓๓ ดอก
 แลกกลีบดอกบัวนั้นได้ ๕๕๔,๖๓๑ กลีบ แลนางฟ้าอันร่ำระบำนั้นได้ ๓,๘๘๒,๔๑๗
 นาง แลสาวใช้นางร่ำระบำนั้นได้ ๒๗,๑๗๖,๕๑๕ คน และมีอยู่ในางข้างไอยราพัฒน์(๑)
 และมีสถานที่แห่งหนึ่งโดยกว้างได้ ๕๐ โยชน์ เป็นที่อยู่แห่งฝูงนางระบำแลบริวาร
 ของนางทั้งหลายนั้นด้วย แลว่าเมื่อพระอินทร์เสด็จนั่งเหนือแท่นแก้วอันมีในหัวข้าง
 ไอยราพัฒน์นั้น เมียพระอินทร์ผู้ประเสริฐกว่านางทั้งหลาย ชื่อนางสุธัมมา อีกด้วย
 บริวารทั้งหลายแลประดับนิตด้วยสนิมอาภรณ์ แลรุ่งเรืองงามด้วยสัตตพิรรัตนะนั้น
 นั้งเฝ้าพระอินทร์อยู่ฝ่ายซ้าย นางผู้เมียคนหนึ่งเล่าชื่อว่าเจ้าสุชาดาอันทรงศีลหมั่น
 บัณฑิต แลประดับนิตด้วยอาภรณ์ อีกด้วยบริวารทั้งหลายก็ไปนั่งเฝ้าพระอินทร์เจ้า
 ฝ่ายขวานั้น นางเมียผู้หนึ่งชื่อเจ้าสุนันทา แลประดับนิตด้วยสนิมอาภรณ์เทียรย่อมแก้ว
 ๗ สิ่ง อีกด้วยบริวารนางนั้นก็ไปนั่งเฝ้าพระอินทร์ฝ่ายหลัง ถัดนั้นนางเมียคนหนึ่ง
 ชื่อนางสุจิตรา ประดับนิกายนั้นรุ่งเรืองงามด้วยบริวารทั้งหลาย ไปนั่งเฝ้าพระอินทร์
 เจ้าเบื้องซ้าย ถัดนั้นชั้นนอกออกไปแลมีหมู่ นางฟ้าทั้งหลายย่อมนางใหญ่เป็นเมีย
 พระอินทร์ได้ ๕๒ คน มีหน้าอันงามนักหนาแลแต่งแ่งแผ่ตนด้วยเครื่องประดับนิตด้วย
 (สนิมอาภรณ์) เทียรย่อมแก้วแหวนเงินทองทั้งหลาย บ้างถือกล่อมแก้ว บ้างถือคนที่
 บ้างถือจามรี แลจามรแก้ว บ้างถือธงแก้วแลธงทองแกว่ง แลเครื่องฝูงนี้เทียรย่อม
 ประดับนิตด้วยแก้วสัตตพิรรัตนะ ไปนั่งเฝ้า ๖ อยู่รอบนั้น ถัดนั้นออกมามีนางทั้งหลาย
 เป็นสาวใช้ นางทั้งหลายเหล่านั้นรอบออกไปเล่ามานักหนา ลางหมู่ถือคนที่ทองแล

(๑) ดู ธรรมปทฎกเถา ภาค ๒ หน้า ๑๐-๓๕ และชินาลงการฎีกา.